

El Congost

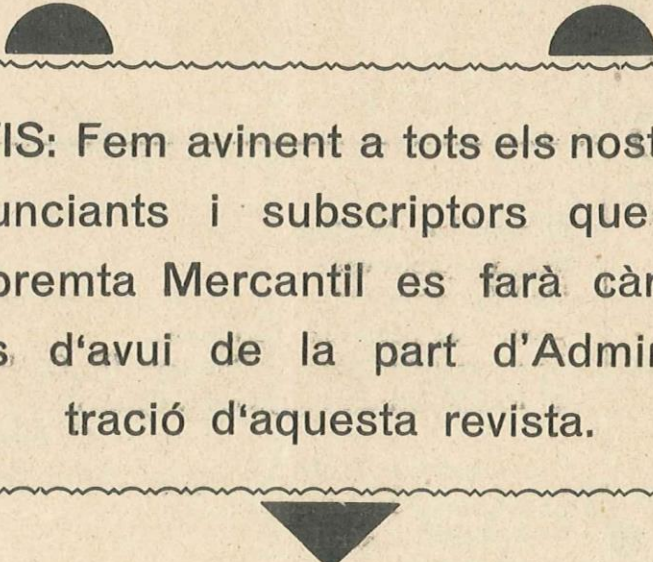
Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

Davant les eleccions.
Fets i comentaris.
De l'Ajuntament.
Carnet de l'elector garriguenc.
Agricultors: El negre de l'olivera, (R. Dachs)
El Rei Martí als banys de La Garriga,
(J. Maurí)
Un mal debut, (J. R. V.)
Les dones a les eleccions, (A).
Anecdotalari teatral.

AVIS: Fem avinent a tots els nostres
anunciants i subscriptors que la
Impremta Mercantil es farà càrrec
des d'avui de la part d'Adminis-
tració d'aquesta revista.

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15 PUBLICACIÓ BI-MENSUAL Subscripció: Un any, 6pts.
Administració: Impremta Mercantil Any 1 La Garriga, 12 Novembre 1933 Núm. 19 Número solt, 20 cèntims

Davant les eleccions

Els problemes vinculats a les properes eleccions, precisa que siguin plantejats serenament, clarament, dignament.

SERENAMENT. L'hora caòtica que vivim risca d'empenyer-nos a posar les baixes passions com a dirigent de la nostra actuació. Un impuls de guanyar només per la vanitat d'haver guanyat, sense una finalitat *constructiva*, esdevindria pueril i infecond. Si ens menés l'instint de revenja fora pitjor encara, perquè la revenja no és ètica ni cristiana.

CLARAMENT: La mateixa polsaguera que han alçat les passions enfellonides en els dos anys d'actuació sectària i demagògica, ens posa en el perill greu de col·locar en el plànol de les nostres preferències allò que és accidental i adjectiu, oblidant o no tenint en compte el que és essencial i substantiu a la vida col·lectiva i ciutadana. La democràcia comporta llibertat i respecte i tolerància. Allò que els altres ho han tingut als llavis, portem-ho nosaltres al cor, i fem-ne l'eix de la nostra actuació. Aquesta es la ciutadania dels pobles civilitzats. Tota altra cosa ens tornaria a la barbarie.

DIGNAMENT: La nostra trajectòria electoral i post-electoral, reclama una actuació ètica, diàfana i lleial amb els nostres afins sense bastardies inconfessables; i en front dels nostres adversaris, la nostra actuació ha d'ésser ardida, vigilant i forta tanmateix, però alhora noble i civil, sense confondre-la amb la bajaneria i amb la indefensió.

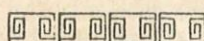
Cal que en la senyera que ens meni a la palestra, no hi capiculem els termes. No hi posem al primer rengle el positivisme materialista, encara que tinguem el dret i fins el deure de defensar els nostres inte-

ressos materials. Pensem que allò que ens ha colpit més pregonament ha sigut l'intent de liquidació del nostre patrimoni espiritual, la pau del nostre poble i la cugula de la discòrdia i de l'odi entre els fills de la mateixa mare de la nostra pàtria idolatrada.

En nom de la llibertat s'ens ha volgut arreballar la primera de les llibertats, la de l'ànima, la de la consciència. I nosaltres, recordant el nostre gran dramaturg hem de voler que l'ànima sigui nostra i ben nostra; i repetint l'estrofa de l'himne sagrat cantar ben fermes. «Ningú ens pendrà la nostra llibertat»

Es certament legítima la defensa dels nostres interessos materials, menaçats i escomesos i tot per una política suïcida i anti-econòmica. No caiguem però en l'abús de l'egoisme individualista que no mira més enllà del clos de casa nostra i mantes vegades vulnera la justícia perjudicant els drets, els interessos i fins la dignitat dels nostres germans. Si volem la pau social, cerquem també la justícia social, perquè l'ordre, el veritable ordre, no es pas aquell que es manté *materialment* amb l'imperi de la força sinó que es la *pau en la justícia*.

Posem, doncs, com a lema de la nostra actuació cívica: En els principis, la defensa del nostre patrimoni espiritual, la llibertat de la consciència i de la vida ciutadana, la pau del nostre poble, la defensa dels nostres interessos concordant-los amb els dels nostres germans, i la justícia social. En l'actuació, la serenitat, la claretat i la dignitat. Així ens farem dignes de la nostra estimada Pàtria i de nosaltres mateixos.

FRANCESC DE P. JUBANY

Després d'una llarga malaltia, el passat dissabte dia 4 del corrent morí en una clínica de Barcelona el nostre volguéssim amic senyor Francesc de P. JUBANY, arrendatari del Balneari Blancafort.

Aquesta pèrdua ha estat molt sentida en la nostra població, tota vegada que el finat havia sabut situar-se molt encertadament en tots els sectors, guanyant-se l'afectuós aprecí de totes les persones que el tractaren.

Posseïdor d'unes qualitats excel·lents esmerçades en la direcció del seu negoci, havia aconseguit donar una vitalitat ben remarcable al Balneari Blancafort, fent que s'hi trobessin plenament satisfetes totes les persones que cada dia amb més nombre i assiduïtat hi concorrien.

El seu pas per la Presidència de la Societat local "Atracció de Forasters", assenyala també ben palesament les encertades orientacions que sabé imprimir-li, situant-la en el pla que per la seva finalitat li corresponia.

Totes aquelles coses que en un sentit moral o material havien de reportar un benefici directe al poble de La Garriga havien trobat sempre en el senyor Jubany un noble defensor i impulsor. Recordem entre altres mostres d'aquest aprecí que hi tenia, les encertades orientacions que en profit del nostre poble assenyala en l'article aparegut en les planes de l'extraordinari d'"El Congost" de la passada Festa Major. Aquell article que va ésser molt elogiat per el poble i estiuejants, demostrava prou bé el seu vivíssim interès per l'engrandiment de la nostra població, que ell malauradament no ha pogut veure realitzat,

Des d'aquestes planes d'"El Congost", que s'havia honorat amb la seva valuosa col·laboració, expressem als seus àpenats familiars el nostre més sentit condol per la pèrdua que els afligeix. E. P. D.

LA REDACCIO

Fets i comentaris

Tot Sants. Al cap tard de la vigília tingué lloc una castanyada i audició de sardanes al Patronat.

Malgrat d'escaure's entre setmana la festa de Tot Sants fou cel·lebrada en tot el poble Castanyes i panellots, postres tradicionals d'aquest dia, feren arreu la seva aparició.

L'endemà fou molt visitada l'Església de la Doma i el Cementiri adjunt.

Preparatius electorals. La campanya (?) electoral a La Garriga transcorre amb una tranquil·litat mai igualada. Els mítings i els cartells electorals fruita estantissa, però la més exhuberant en tals avinenteses aquesta vegada encara no ha aparegut.

Més aviat sembla que la propaganda es fa a la quieta, en converses particulars.

Reunió de vaquers. Dijous passat, a les vuit, del vespre, es reuniren a la casa consistorial els individus d'aquesta professió per tal de constituir una associació professional.

El temps. Durant aquests últims dies el fred ha apretat de valent, talment en plena estació hivernal, degut principalment al gruix de neu caigut en el Montseny i a Sant Llorenç del Munt.

Al servei militar. Una part dels joves de la lleva d'enguany han ingressat a files en els respectius llocs de destinació.

Necrològica. El dia 8 del corrent deixà d'existir a la nostra vila el conegut propietari i amic Lluís Pareras Borrell.

El sèpeli es vegé molt concorregut prova ben palesa de les moltes amistats amb que contava el finat. Rebin els seus familiars el nostre condol.

De l'Ajuntament

Del dia 3 de novembre.

Sessió de segona convocatòria.

Va ésser concedit el permís sol·licitat per En Josep Pou i Pagés.

Es varen aprovar els comptes d'En Josep Damesón, de la Companyia Nacional Telefónica, i el d'En Joan Vilagut.

Va ésser acceptada la renúncia presentada per En Pau Freixes de càrrec de veterinari municipal.

Estat dels cabals de la caixa municipal.

Existència en caixa el dia 25 d'octubre

Ingressos	9225'51 ptes.
Despeses	1012'25 »

Existència dia de novembre 8212'83 ptes.

Sessió del 8 de novembre.

Es concediren permisos a En Francesc Castellsagué Pujol i a En Joaquim Parera Fortuny.

Significar a En Josep Ballús, que es de necessitat justifiqui la seva personalitat per tal de poder resoldre sobre la instància que te presentada.

Precs i preguntes Interessar als hereus d'En J. Fargas el canvi del fil-ferro de pua que tenen establert en el camí de la Doma, per fil-ferro o xarxa metèlica

Estat dels cabals de la caixa municipal:

Existència el dia 1	8212'83 ptes.
Ingressos	4074'77 »
Total	12287'60 ptes.
Despeses	1234'04 »
Existència el dia 8	11053'56 »

Carnet de l'elector garriguenc

I

Les eleccions de diputats a les Corts de la República es celebraran a totes les terres d'Espanya, el vinent diumenge, dia 19 de novembre de 1933.

Tots els pobles de la província de Barcelona, menys la capital, formaran una circumscripció electoral.

Aquesta circumscripció, elegirà 15 diputats, **s'en podran votar 12 per majoria** i els altres 3 sortiran per minoria.

Per ésser proclamat diputat, caldrà, a més d'aparèixer amb el major nombre de vots vàlids escrutats, que un o diversos dels candidats hagin obtingut un mínim del 40 per 100 dels referits vots. En aquest cas, si els restants candidats haguessin obtingut un nombre de vots superior al 20 per 100 dels vàlidament escrutats i entre aquells i aquests quedés cobert el nombre total de vacants a elegir, la proclamació abastaria tots els que reuissin aquestes condicions.

Si cap dels candidats no obtingués el 40 per 100 fixat, o la totalitat de les vacants no es cobrís, segons les normes abans esmentades, es celebrarà una elecció complementària, el diumenge 3 de desembre vinent.

Tindran vot els homes i dones, majors de 23 anys, que figurin inscrits a les llistes del Cens vigent i a les addicionals.

Cada col·legi electoral te dues llistes: la complerta, on hi ha tots els electors—homes i dones—; i a l'adicional, on constant les electores i els electors que darrerament han complert els 23 anys o han guanyat la residència, i no figuren a la llista complerta. **PER AIXO CAL MIRAR SEMPRE LES DUES LLISTES PER ASSEGURAR-SE BE DE SI ES TE VOT.**

Les llistes electorals vigents, no han servit cap vegada. Els noms de les electores i els electors hi són barrejats, seguint l'ordre alfabètic del primer cognom.

Els qui constitueixen les llistes poden votar encara que no estiguin inscrits en la llista d'aquella secció.

II

Segons la llista electoral, La Garriga es divideix en quatre seccions:

Districte primer (de dalt): SECCIÓ SEGONA: Comprén les cases marcades amb números parells dels carrers de la Indústria i Ramon Pareras, i els imparells del carrer de Bonaire; demés, tota la part del poble situada al Nord d'aquests carrers. En total te 427 persones inscrites a la seva llista de cens.

La mesa estarà instal·lada al carrer Calabria n.º 100; i estarà composta pels següents senyors: President: Lluís Oliveres Brossa; Adjunts: Ramon Ciuans Mas, Lluís Codina Codina.

SECCIÓ PRIMERA: Comprén les cases de números imparells dels carrers de la Indústria i Ramon Pareras, i els parells del carrer Bonaire; demés, tota la part de la població, compresa entre aquests carrers i l'Avinguda Francesc Macià. En total 444 electors.

La mesa estarà instal·lada al carrer Calabria n.º 28;

AGRICOLAS

El negre de l'olivera

Una de les malalties més freqüents en les nostres oliveres es el "negre" o "negrilla", que consisteix en un fang anomenat "capnodium elaeophilum." Sols ataca els arbres malaltissos; quan un arbre està sà es difícil trobar-li.

El "capnodium elaeophilum" per viure necessita la presència de un suc dolç que exuda la planta quan es troba en determinades condicions de debilitat; però en aquest cas el suc exudat no es suficient perquè el negre s'hi desenrotlli en grans proporcions, i el que passa generalment es que l'olivera es atacada per la "cotxinilla" anomenada "Saissetia oleae" que augmenta la quantitat de suc dolç, i aleshores la "negrilla" s'hi desenrotlla més intensament.

La "negrilla" directament no fa cap mal a la planta, però al recobrir fulles i brots dificulta la seva respiració.

A voltes amb una esporgada forta es pot aturar el desenrotllament d'aquesta malaltia, però algunes vegades no es suficient i aleshores cal recórrer a medis indirectes que destrueixin a l'ensem la "negrilla" i la "cotxinilla."

Una de les fórmules més recomenables es la següent:

Sabó negre	1 quilo
Petroli	4 litres
Sulfat de coure	1 quilo
Aigua	100 litres

Es disolt primer el sabó en 10 litres d'aigua calenta, i quan s'ha refredat un xic, si tira el petroli remenant-ho bé. Per separat es disolent els 2 quilos de sulfat de coure en 10 litres d'aigua. Es barreja tot, i s'hi afegeix l'aigua que manca fins als cent litres.

Convé fer tres pulveritzacions amb cinc o sis dies d'interval. La millor època es des d'últims de juny a primers d'agost.

Perquè el tractament surti el màxim efecte, deu fer-se en el moment en que es veuen en el revés de les fulles, unes petites cuquetes de color de rosa, que son les larves de la "saissetia oleae"

R. Dachs.

i estarà composta pels senyors: President: Andreu Mas Noguera. Adjunts: Lluís Ballús Font, Isidre Iglesies Nadal.

Districte segon (de baix): SECCIÓ PRIMERA: Comprén tota la carretera de Samalús; tota la Ronda del Carril des de l'Avinguda F. Macià cap a vall; demés tota la part de la població compresa des de l'Avinguda F. Macià al carrer del Figuerol. En total 532 electors.

La mesa estarà instal·lada al Col·legi Municipal; i estarà composta pel senyors: President: Ramon Martí Vinyoles; Adjunts: Josep Plandiura Boget, Joan Canal Cercós

SECCIÓ SEGONA: Comprén tota la part de la població que queda al Sud del carrer del Figuerol. En total 505 electors.

La mesa estarà instal·lada al carrer dels Banys, n.º 66. Els seus components seran els senyors: Pere Figueres Traveria, President; Adjunts Joaquim Faura Xaubets, Genís Garriga Calvo.

A la nostra població hi ha a la ratlla de 1.000 electores i 900 electors; el total de persones inscrites al cens electoral es de 1.908, o sia 1.097 més que en la antiga llista del cens electoral.

LA NOSTRA

El Rei Martí als banys de La Garriga

Divendres, 30 d'abril de 1400 (1)

Suposem que el rei Martí viuria a l'hospital o balneari construït feia pocs anys arran de can Caselles, el qual malgrat d'ésser una gran edificació, (2) segurament no tindria un parament suficient per allotjar el gran nombre de persones que constituïen la cort del rei; per això es veu precisat a escriure així a en Tomas de Barbagal: *Manam vos que tantost nos trametats dos matalassos e una marfaga per metre un lit de peraments e axí mateix dos cade-nats de ferre. E per res no y haja falla.*

Volent informar-se certament de com havia quedat resolt tot el referent al patrimoni del bisbe Dachs, escriu al seu donzell cambrer Ramon de Sentmenat: *Com nos ha-jam sabut que l'inventari dels bens del bisbe Dachs quondam es acabat, manam vos que ensemps ab l'escriba que ha pres lo dit inventari, vingats a nos de continent, portant nos tots e qualsevol encartament que fossen del dit bisbe, closos e segellats en -I- sach.*

La tresoreria reial no anava pas vent en popa per això diu lacònicament a en Pere de Brocons: *Manam vos tan expresament com pod m que de continent pertiscats e vingats a nos. E no y metats per res dilació alguna.*

Entravessat en una qüestió matrimonial escriu a un cert frare menor, la següent lletra, dura i amenaçadora: *Jassia per altres nostres letres, vos haïam soven' scrit e manat for expressament que vinguessels a nos qui ns havem sobirana-ment necessari, pero vos no havets res fet, ans per vostra sim-plexa, dilatats e donats torb a alguns affers, los quals no s poden sens vos bonament spatxar. Per que us manam altra vegada, sots lo deure de fe e naturalesa a que ns sots tengut, que tantost, remoguda tota excusació, vingats a nos. En altra manera siats cert que com a nos torn ja en eniç vostra contumacia manifesta, convendra ns peudre altre cap, per lo qual sie de bos a nostre voler satisfet.*

Però els habitants de La Garriga no solament rebien a aquells personatges que el rei manava venir, sinó que també, convertit el nostre poble, per una mesada en capitalitat del reialme d'Aragó, hostatjà il lustres visitants del rei; vegeu sinó la següent lletra dirigida al cardenal de Catania, al bisbe de Barcelona i vice-canceller del rei: *Reverents e honrats pures en Xrist. Los missatgers de la vila*

de Perpenya soe stats vuy açi ab nos, per alguns affers en los quals, con nos no y puxam bonament entendre, vos remetem. Pregants vos que oiats aquells, e los dits affers regonegats, e apres nos en scrivats per vostres letres.

De l'amor que el rei professava als de la seva familia n'és una prova la carta adreçada al seu fill, que reproduïm a continuació:

Lo Rey d'Arago

Rey molt car primogenit. Rebuda havem vostra letra e entesa plenerament la creença a nos de vostra part explicada per los Reli-giosos e amats nostres frare Alamany de Fuxa, comendador de Muntço, mossen Miquel d'Ambu e mossen Jacme Campo missatger a nostra excellencia per vos ara trameses, e axí mateix vists e hoids los capitols de lur embaxada, vos responem que nos havem haut gran e singular consolacio e plaer, axí de vostra bona sanitat e stament, e del infant en Pere, nostre mol car net, com per ço com obehits plenerament a nostres manaments, e aquells metets en prompta e deguda execucio. E noresmenys de la bona e savia manera que tenits en vostre regiment, de que e vos e la cosa publi-ca daquex Regne prospera, e per gracia de Deu, va tot jorn de bo en millor. Pregam vos Rey molt car primogenit, que axí ho vullats continuar daqui avant. Certificant vos que no: sobre los dits capitols entenem fer prestament tals e tan bones previsions, que tornara mijançant la divinal gracia en segura utilitat e bon stament de vos e daquex Regne. E per ço com sabem que haurets plaer, vos significam que nos e la Reyna vostra mara. som, merce de Deu, en bona disposicio de nostres persones, pregants vos que de la prosperitat e estament vostre e del dit nostre car net, nos vullats certificar com pus soven porets per vostres letres, e sera cosa de que ns complaurets singularment. E sia Rey molt car primege-nit, tots temps en vostra guarda la sancta Trinitat. Dada en lo loch de la Guarriga sots nostre segell secret a XXX dies d'abril de l any de la Nativitat de nostre senyor M. CCCC. Rex Martinus.

J. MAURI

(1) Amb aquesta data, hem trobat lletres escrites a La Garriga, a l'Arxiu de la Corona d'Aragó: Reg. 2243, fol. 96, 97 i 98; Reg. 2173, fol. 81 vol., 82 vol., i 90; Reg. 2298, fol. 15 vol. i 136. En total vint i dues lletres totes elles escrites en català.

(2) Son moltes les persones del poble, avui vivents, que encara en guarden record.

Quasi un conte...

UN MAL DEBUT

En certa ocasió, uns senyors estiuejants havien organitzat en el saló del seu Casino, una vetllada de putxinel·lis per a distreure a la mainada. Encara que es tractava d'un espectacle de poca envergadura, volgueren donar-li una certa importància tota vegada que, a més dels infants, era natural que hi assistirien els respectius *papàs*. Demès, tenien el bon costum de fer les coses ben fetes i no volgueren estalviar-hi res.

Contractaren doncs a la companyia de putxinel·lis més prestigiosa de ciutat, i en el seu dia i en poques hores, quedà instal·lat el petit teatre que amb llurs ninots de robes violades i posats de plaga sorneguer, havien de fer les delícies d'aquell públic heterogeni i distingit.

Era però necessari, amenitzar l'espectacle amb unes petites il·lustracions musicals. Poca cosa tot plegat... uns quants compassos d'habanera, un seguit de trémols simulant un temporal i per acabar, un valset espavilat que ballarien tots els personatges en un bonic conjunt.

Un dels senyors de la Junta directiva, tingué coneixement que un jove del poble estudiava el piano i pensà que per una tasca tant breu i poc compromesa, no calia contractar a un pianista professional. Així doncs, un parell d'hores abans de la funció enviaren a cercar al jove estudiant i es posaren d'acord amb el senyor directiu i amb l'home que faria bellugar els ninots. Només era qüestió d'estar ben atent a les indicacions que des de dins li faria el director d'escena, per anar tocant els fragments musicals adients a la situació.

Per donar més sensació de realitat, col·locarien el piano darrera mateix del petit teatre, o sigui que des del públic no seria gens visible. Amb aquest truc, aconseguien un bon efecte acústic i a la vegada, pel que pogués passar, l'actuació del pianista es convertia en clandestina.

No obstant i aquestes garanties, el tendre pianista no les tenia totes. Era la primera vegada que anava a actuar públicament (?) i encara que havia acceptat aquella tasca fent moltes protestes d'insuficiència musical, no deixava d'esperonar-lo el bon desig de quedar bé amb aquells respectables senyors, els quals havien dipositat en les seves mans una bona part de l'èxit de la vetllada. Qui sab si aquella primera i púdica exhibició li obria les portes del triomf...

L'endemà d'aquesta festa vaig assabentar-me que el meu amic X... hi havia fet el seu debut artístic. Amb la natural satisfacció i convençut que havia obtingut un èxit, anava per felicitar-lo però em sorprengué trobar-lo molt

preocupat. I sense donar-me temps d'expressar-li la meua enhorabona, em fa un gest comminatiu i em diu: «—Espera't. Abans, deixa que t'espliqui com va tenir lloc el meu debut, i després si et sembla pots felicitar-me.

«A poc de començada la funció, ja vaig sentir com una estranya emoció em prenia posant-me en un estat nerviós impossible de contenir. Fes-te càrrec que era la meua primera actuació, i encara que el públic no em veia degut a la situació estratègica en què m'havien col·locat, jo tenia consciència de la responsabilitat que pesava damunt meu.

Anava avençant la representació del primer acte i s'acostava el moment de tocar l'habanera que ballarien els ninots en escena. Jo havia de prescindir de l'acció i esperava només la senyal que em farien per començar. I bé, l'avís no va trigar a sentir-se, per mitjà d'uns copets apremiants. Emocionat, vaig preludiar el ritme mandrós d'una habanera,—de collita pròpia—, intercalant-hi un cant que, amb l'atabalament d'aquell moment no m'adonava que no tenia res a veure amb l'harmonia que feia l'acompanyament. Sense sospitar-ho, feia música cubista, veli-ho aquí. Sortosament, l'escena es va acabar aviat, i vaig sentir com el públic aplaudia frenèticament. Es veu que els devia agradar.

En el segon acte de l'obra hi havia la tempesta. Aquí no es tractava d'interpretar cap pàgina musical, sinó simplement de fer soroll amb el piano i això era el més fàcil del programa. Ja ho tenia pensat: uns quants trémols profunds quan farien els trons, uns glisats ràpids a les notes agudes per simular els xiulets del vent, i algun cop fortíssim, ben administrat, que agafant tres o quatre tecles juntes dels baixos, farien el seu efecte.

Les escenes s'anaven succeint, i de tant en tant un esclat de rialles ressonava per tota la sala. Es que hi havia alguna garrotada ferma que ajupia a algun ninot. De sobte, la cosa es posà seriosa. Les llums s'afebliren extraordinàriament i començaren els llampecs i la tronada. El temporal s'havia iniciat i amenaçava créixer per moments. Un xic nerviós, procurava tant com podia adaptar-me a la situació. Les meves mans tremoloses, lliscaven per el piano prodigant els glisats, els trémols forts i els cops baixos, que ressonaven de debò...

Aquest final d'acte no fou gens aplaudit, perquè la mainada estava una mica esverada amb aquell terrabastall. Però jo m'ho havia prèns tant a la valenta, que vaig acabar amb un mal als dits insuportable. Se'm van arribar a encetar. Estic segur que cap virtuós del piano per més concerts que hagi donat, no ha arribat mai a encetar-se els dits tocant, com jo vaig fer-ho amb aquells glisats i trémols endimoniats. J. R. V.

(acabarà)

FULL FEMENI

Les dones en les eleccions

Si un greu entrebanc no es posa entremig, diumenge vinent les dones hem d'intervenir en les eleccions, després de parlar-ne molt i fer-nos-ho guiar una pila de temps.

Estem poc bregades en la política i potser moltes de nosaltres, ens trobarem en una confusió d'idees, molt excusable, com a novel·les que som en aquesta actuació. Més, no cal desencoratjar-se per això. Procurem simplificar les coses, pensant en la nostra missió que des del principi del temps ha estat sempre la mateixa. Aquesta missió és estimar. Estimar es endolcir la vida dels qui ens tracten. Una dona estima quan essent filla sol licita, fa les delícies dels seus pares; quan essent esposa amorosíssima, deixa assaborir la felicitat al seu marit i quan sintetisant totes les seves tendreses, vessa son cor damunt d'un infant que és el seu fill.

L'amor doncs, com la lluentor irisada d'un brillant que se'ns mostra en tots els seus caires, deu trobar-se en tots els aspectes de la nostra vida.

Les eleccions per disort, són una brotada d'odis, que posen en enemistat a dos noms pel gran pecat de no ésser entusiastes d'un mateix partit i aquest odi és tan intens, que arriba a sedejar la sang de l'enemic i malhauradament, massa vegades, en obtenir-la ompla de dol una llar i un poble.

Tant de bó que les dones, anessim a endolcir les eleccions i en mig dels apassionaments vergonyosos que tant rebaixen als homes, fossim un exèrcit de pau per la societat. Es clar que moltes de vosaltres, direu que això és somniar, car les dones tant o més que els homes senten antipaties i enemistats que es manifestaran llastimosament en la nostra primera intervenció en les eleccions. Però, totes creiem que si les dones, conscients del nostre deure, votessim dignament, serenament i estimant força podríem tenir confiança en l'esdevenidor. Anem a votar, doncs, estimant molt a la pàtria amb les seves tradicions cristianes que tant enyorem i que són la seva major glòria i enfortiment; estimant a la família, desitjant pels nostres fills, la màxima felicitat, que la dona sols Déu, amb el dó d'una bona consciència que no pot formar-se degudament amb una educació laica, i estimant molt als nostres obrers endinsats en les foscores d'una vida sens esperança de pau ni d'amor.

No ens abstinguem, que per totes és ben sabuda la importància del nostre vot que tant pot influir en la pau i benestar que tots freturem. Quins motius ens excusarien? Un mesquí mirament a no quedar malament amb els uns ni amb els altres? Es un mirament vergonyós, indigne d'una persona dotada de consciència i d'idees pròpies. A les més temorenques, podríem dir que ningú té de saber quins candidats s'enduran llurs preferències. Potser l'excusa serà la molèstia o la por d'anar a votar? Quines raons tan migrades! Es una por ridícula, una molèstia que no té prou importància per ésser esmentada. Si aquestes raons o

d'altres que podríem agermanar-hi ens fan restar a casa, no caldrà que després ens planyem de tantes coses que amarguen el nostre viure social.

I acabem amb una recomanació. Les dones tenim fama de més devotes que els homes. Volguem refermar-la, encomanant a Déu un éxit salvador en les eleccions de diumenge. A.

Anecdotalari teatral

El teatre representat per aficionats, és pròdig—amb més abundància que el professional,—en anècdotes i situacions còmiques produïdes unes vegades per atzar, i altres filles de l'engrescament o l'emoció dels actors. En els escenaris del nostre poble, que de molts anys té una tradició teatral purament *amateur* molt elogiable, n'hi han tingut lloc una quantitat respectable, degut a les moltes actuacions fetes; i encara que és impossible de reportar les totes, volem oferir-ne unes quantes als nostres lectors recollides la major part per els mateixos amics que n'han estat els actors.

Deixarem de banda les moltes situacions còmiques que s'han donat, tals com: representar que mengen sense tenir res al plat; fer caure una taula en moments de silenci; anar a llegir una carta i no portar-la; disparar un revòlver i fer figa, etc. Aquestes incidències fortuïtes que moltes vegades provoquen la hilaritat del públic,—especialment quan les situacions són tristes,—són encara poc importants comparades amb altres incidents produïts en plena representació i fets quasi sempre amb la major bona fe del món. Avui en donen una mostra i en números successius prosseguirem la collita.

En una vetllada teatral d'aficionats, es representava un drama en tres actes i en vers. Amb tot i la força emotiva de les escenes i els esforços abnegats dels actors, l'acció no interessava gaire al públic compost en gran part per jovenalla distreta i enjogassada.

En una de les escenes finals del darrer acte, el primer actor que representava el paper d'heroi tenia agafat pel coll al traïdor de l'obra, el qual es debatia per desfer-se, en mig d'una cridòria imponent del públic que fins aquell moment s'havia mantingut amb molta fredor. L'entusiasme es desbordà talment com en una pel·lícula de cow-boys quan arriben els bons.

Indignat d'aquesta sobtada actitud l'actor que forcejava amb el traïdor, el deixa anar de sobte, i avançant fins a la conxa de l'apuntador s'encara amb el públic i diu:

—Senyors... si no callen, piegarem.

I tot seguit tornà a escanyar al traïdor.

Granja Rosanes de La Garriga

Venda de llet
i els seus derivats

Carrer Clarís, 19
BARCELONA

Perruqueria **JANET** Franco Ferrer 5
per a Senyores LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior
BORRELL
Anselm Clavé, 32 Telèf 72 LA GARRIGA

PETIT SIGLE
Merceria : Confeccions : Cèneres fins

FARMACIA I PERFUMERIA
PRODUCTES FOTOGRAFICS
LABORATORI D'ANALISI

R. FERRANDIS

TELEFON 83

LA GARRIGA

Carns Fresques :- Polleria
MIQUEL GARRIGA
(CÀN TRICATÉ)
Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Elaboració diària de pa
de Viena, moreno i
integral
ES SERVEIX A DOMICILI **Forn de Sant Roch**
Bany, 26 LA GARRIGA

Farmàcia **Torrent** Perfumeria
Calabria, 4 - Telèfon 88

MECANICA I ELECTRICITAT
A. SISQUELLA
Calabria, 124 LA GARRIGA Telèfon 49

Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol
LA GARRIGA

Calçats J. Guardis
LA GARRIGA

Mecànica - Electricitat - AUTOS DE LLOGUER
JOSEP BORRELL
Anselm Clavé, 32 i Bany, 44, garatge - Telèf. 72

Confiteria :- Pastisseria :- Comestibles fins
A. Arisó i Carreras
Centre, 45 : LA GARRIGA : Sucursal: Centre, 3

Carniceria de Juli Planas
Qualitat superior en Xai i Vedella

Agencia de Transports "Casa XELA"
Lloguer d'autos i carruatges per a excursions i estació
Servei a domicili

Josep Codinachs Codina
Camionista del Ferrocarril del Nord
Es reben encàrrecs de totes classes

LA GARRIGA
C. dels Bany, 58
Telèfon, 16

BARCELONA
Baixa St. Pere, 75
Telèfon, 1947 - S. P.

Afai'ti's millor....

i sense haver de sofrir les molesties i el mal efecte d'irritacions a la pell.

Sovint es dona la culpa al tall de la fulla i no es té en compte la qualitat del sabó, que és allò que més influeix.

La Barra de sabó d'afaitar BLANCAFLOR

és la més perfecte

Ho diuen tots els nostres clients i ho dirà vostè quan el provi

Demaneu sempre!

Exigiu sempre!

BLANCAFLOR

ELABORAT AMB AIGÜES DE LA GARRIGA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Noya

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

● LLIGA CATALANA ●

Avui dia 12 a la Sala Teatre - **LA ALHAMBRA**

A les 11 i mitja del matí:

Gran Acte de Propaganda Electoral

Hi parlaran:

Andreu Bausili Regidor de l'Ajuntament de Barcelona

Margarida Escoda de Cívica Femenina

Ferran Valls i Taberner Diputat al parlament Català

CANDIDATURA DE DIPUTATS A CORTS

BARCELONA - CIRCUMSCRIPCIO

Josep M. Tries de Bes
Miquel Vidal i Guardiola
Enric Maynes i Gaspar
Ferran Casablanques i Planell
Francesc Salvans i Armengol
Felip Bertran i Güell
Antoni Estivill i de Llorach
Francesc Tusquets i Prats
Joan Soler Janer
Joan Traveria i Pubill
Armand Caraben i Sanchez
Ramon Almeda i Callis

sabons Barangé

PERFUMERIA

La Florida, s. A.

VENDES MAJOR I DETALL

Ronda Sant Pere, 7

Apartat, 239

BARCELONA

**Confiteria i Pastisseria
MARIO VALLS**

Centre, 7

Telèfon 67

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

**Barberia
Casa Jaume**

Saló per a Senyors

Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 26